

kanton moest toezicht uitoefenen op de plaatselijke gezagsdragers en er voor waken dat de wetten stipt werden uitgevoerd, terwijl hij de municipale administratie bijstond als raadsman. Bij de beraadslagingen beschikte hij weliswaar niet over het recht om mee te stemmen, maar anderzijds mocht de lokale administratie geen beslissingen treffen zonder zijn medeweten. Wanneer deze hem onwettig voorkwamen beschikte hij over de bevoegdheid ze te annuleren. Hij stond voortdurend in contact met de centrale administratie van het departement om verslag uit te brengen over de toestand en de politieke activiteiten in het kanton, alsmede over het gedrag van de kantonnale bestuurders. Hij werd benoemd door de commissaris van het directoir exécutif bij het departement.2)

Maasbracht dat vóór de Franse revolutie tot de schepenbank Echt behoorde 3), werd ingedeeld bij het kanton Echt, dat naast genoemde plaatsen verder Stevensweert, Ohé en Laak, Posterholt, Montfort, Vlodrop, St.Odiliënberg, Linne, Roosteren, Nieuwstadt, Obbicht en Papenhoven omvatte.4) Spoedig daarna echter werd Stevensweert tot hoofdplaats van het kanton Echt gepromoveerd, dat bovendien de gemeenten Vlodrop, St.Odiliënberg en Linne moest afstaan aan het vergrote kanton Roermond.5)

In 1800, bij de wet van 28 pluviöse an VIII (17 februari 1800) werden de "municipalités du canton" opgeheven, waardoor de plaatsen beneden de 5000 inwoners weer in het bezit van een eigen bestuur werden gesteld.

In de meeste plaatsen waar voorheen een agent municipal en adjoint waren kwamen nu een maire en een of meer adjoints (naar gelang het aantal inwoners van beneden de 2500 tot boven de 2500, boven de 5000 en boven de 10.000 varieerde) met daarnaast een conceil municipal van 10 tot 30 leden.6)

Het einde van de Franse tijd in 1814 heeft geen onmiddellijke invloed gehad op het plaatselijke bestuur, alleen heette de maire voortaan burgemeester. Ook bij de overgang tot het koninkrijk der Nederlanden bleef de inrichting van het plaatselijk bestuur hetzelfde tot aan de nieuwe bestuursorganisatie in 1818.

Maasbracht werd in 1800 voor het eerst een zelfstandige bestuursseenheid.

Bij koninklijk besluit van 14 februari 1818, nr. 95, werd een reglement van bestuur voor het platteland ingesteld. Elke plattelandsgemeente in Limburg